

Briefing

Mars 2006 Nr. 59

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsången 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Snickarbacken 8, 150 23 Enhörna
E-post: elly.mattsson@telia.com

Sista materialdag för nästa nr. är 12 maj 2006.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Elly Mattson,
Snickarbacken 8, 150 23 Enhörna

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

SGS har ny hemsida!

Det här är den nya adressen:
www.sgsresa.nu

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebba.thoren@swipnet.se

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Carl G. Nord
021-14 12 62

Ledamöter:

Nina Bergström
018-30 03 76
Elly Mattsson
08-55 01 82 61
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet	12	På två hjul i kokosnötternas land
5	Orkidéer på Omberg	15	Dagar i yttersta Europa
6	Ekonomisk redogörelse för SGS för år 2005	18	Bhutan – ett kungarike bland molnen
7	Nya Medlemmar i SGS	20	Möte med Fidel
8	Vykortshälsningar från SGS:are	22	Resmästarens sidor
9	Detta fick absolut inte hända		
11	En bok jag läst		

Medlemsavgift för 2006

Du har väl inte glömt att betala medlemsavgiften för 2006?

Postgiro 429 14 52-3. Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.

Förstasidesbilden

Behandling av kokosfibrer för reptillverkning.
Strax utanför Trivandrum, Kerala, Sydindien.

Foto: Effe Andersson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Vårmöte 2006

Med det här numret av Briefing följer inbjudan och anmälningsblankett till vårmötet 2006. Som vanligt ser det ut att bli ett omväxlande och spännande program. Kalmar är ju en stad med historiska anor och det ska vi inte missa när vi har vårt möte förlagt dit. Att vi besöker landets bäst bevarade renässansslott är en självklarhet liksom att vi får veta och se så mycket som möjligt om regalskeppet Kronan. En annan höjdpunkt blir vid vårt besök i Sveriges enda bevarade Klapphus. När vi besöker det kommer tvättverksamheten att pågå för fullt.

Vi kommer också att få rapporter från ett par intressanta SGS-resor och en hel del annat. Själv ser jag mycket fram emot att få höra Anders Källgård berätta med utgångspunkt i sin fantastiska bok om Sveriges öar. Alla som har hört Anders berätta på tidigare möten vet att det kommer att bli innehållsrikt, lärorikt och inte minst väldigt, väldigt roligt.

Vårmöte = Årsmöte

Föreningens vårmöte är också enligt stadgarna årsmöte. Det brukar för det mesta vara en tämligen snabb affär med val av ordförande och styrelsemedlemmar, genomgång av den ekonomiska situationen och andra självklara punkter. Det var mycket länge sedan det fanns

någon fråga på dagordningen som ”brände till” och orsakade debatt. Jag kan inte minnas att det kommit in någon motion till årsmötet så länge jag har varit ordförande. Vill man se det positivt betyder det att alla är nöjda med tingens ordning, men man kan också tolka det som ett visst ointresse för föreningens verksamhet.

Jag hoppas att så inte är fallet och skulle bli mycket glad om det kom upp nya tankar och idéer kring vår verksamhet. Jag ser naturligtvis SGS som i första hand en kamratförening, en sammanslutning av själsfränder som vill utbyta erfarenheter och upplevelser kring resande och andra länder och kulturer. Men visst borde vi också här kunna få plats med lite nytänkande och alternativ. Kom med förslag – vi som arbetar med verksamheten kommer att ta emot dem med öppna armar!

Tycker du att det finns något som skulle vara annorlunda eller bättre eller något nytt som behöver tillföras så skriv en motion till årsmötet!

Calle Nord lämnar styrelsen

I och med det här årsmötet har vår rese-mästare Calle Nord beslutat att avgå ur styrelsen med ålderns rätt. Även om jag till fullo förstår hans beslut så är det väldigt tråkigt och det känns rätt och riktigt att så här i Briefing tala om för alla i föreningen vilken fantastisk insats Calle

har gjort genom åren. Han tillhör ju den legendariska skara som har varit med från början och sett föreningen födas och förändras under årens lopp. Oräkneliga är antagligen de resor som Calle har stått som fadder för och det är väldigt många av oss som är stort tack skyldiga för alla timmar han har lagt ner på att se till att

vi kunnat få resor till platser vi drömt om och kanske inte kunnat komma till på annat sätt än genom SGS.

Tack Calle för din fantastiska insats! Jag hoppas att du fortsätter att glädja oss genom att vara med på våra träffar och resor!

Orkidéer på Omberg

Text och bild: Eva Landervik

Man behöver inte resa långt bort för att uppleva intressant och spännande natur. Vi var några SGS:are och andra som hade nöjet att delta i en Orkidékurs på Omberg förra sommaren. Arrangör var Ombergs naturrum och Länsstyrelsen i Östergötlands län. Som ciceron hade vi Lars Frölich, som är naturguide i Östergötland och har speciell kunskap om Tåkern och Ombergsområdet.

Vi samlades på vandrarhemmet i Borghamn en kväll i slutet av juni. Redan den första kvällen fick vi lära oss en hel del om Borghamns historia. Från att ha varit fångförläggning vid bygget av Karlsborgs fästning på andra sidan Vättern, hade de byggnader som vi skulle bo i, senare även varit hushållsskola, innan de blev vandrarhem. Här hade vi det trivsamt och njöt av god mat. Vi badade i Vättern och beskådade solens långsamma nedgång. Vid första kvällens vandring fann vi kärrknipprot i ett dike längs vägen. De övriga dagarna fortsatte vi till växtlokaler av olika karaktär och fick tillfälle att se skogens orkidéer, liksom orkidéer som trivs bäst i strandkärr och på torra strandängar. Den mest unika upplevelsen var att få lägga sig ner bland alla tusentals honungsblomster

Hans Frölich, ledare vid orkidékursen i Omberg.

och känna deras doft. Vår guide delgav oss även kunskap om den särart som landskapet har och hur det kommer sig att det där är så gynnsamt för orkidéer och det får de också veta som kommer med på nästa års orkidévandringar, som jag varmt vill rekommendera.

Ekonomisk redogörelse för SGS för år 2005

Enligt önskemål och beslut på tidigare årsmöte, bifogas här som underlag inför årsmötet en ekonomisk redogörelse för intäkter och utgifter under verksamhetsåret. Observera att det här är ett underlag som ännu inte är reviderat.

Ingående balans

Tillgångar

Kassa	416
Postgiro	164.615
Bank	5.915
Kundfordran	1610
Lager	200
Summa kronor	172.756

Skulder

Leverantörsskulder	16.837
Medlemsavgifter	40.400
Summa eget kap.	115.519
Summa kronor	172.756

Resultaträkning

Kostnader

Mötesavgifter	364.764
Porto	3.410
Administration	6.349
Briefing	53.963
Styrelsearvode	9.000
Årets överskott	36.469
Summa kronor	473.955

Intäkter

Mötesinbetalningar	377.100
Medlemsavgifter	90.675
Annonser	5.500
Vinst, försäljning	680
Summa kronor	473.955

Utgående balans

Tillgångar

Kassa	1566
Postgiro	183410
Bank	5.916
Kundfordran	1.250
Summa kronor	192.142

Skulder

Leverantörsskulder	22.503
Medlemsavgifter	17.650
Summa eget kap	151.989
Summa kronor	192.142

Tillägg till den ekonomiska redovisningen:

Under årsmötet i Kalmar kommer föreningens ekonomi att presenteras, liksom revisorernas berättelse. Alla medlemmar är välkomna med frågor och synpunkter och en diskussion om SGS ekonomi.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Anders Träff,
Tillbringaregatan 16,
724 76 Västerås

Märtha Sandqvist
Fredriksdalsvägen 12 B
802 67 Gävle

Åke Andreen,
Näsby Västergård 1
360 73 Lenhovda

Gunilla Riska och Bo Bengtsson
Näverdraget 305
462 91 Vänersborg

Birgitta Selander
Oxelvägen 39
138 32 Älta

Elisabet Dahlberg
Artillerigatan 40 A
114 45 Stockholm

Yvonne Tegelberg
Tideliusgatan 53
118 69 Stockholm

Gunvor och Jan Johansson
Pärydsvägen 12
382 96 Nybro

Britt Marie och Lars Lundqvist
Ljustervägen 6
302 63 Halmstad

Gillan Liljeström
Bokbindarevägen 27
129 34 Hägersten

Lee Sandberg
Yrvädersstigen 149
262 42 Ängelholm

Ingrid och Claes Runborg
Ättebacken 4
187 62 Täby

Gunilla Walfridsson
Sandbacksgatan 3
116 21 Stockholm

Barbro Bise
Åsögatan 155 4 tr
116 32 Stockholm

Christer Lindqvist
Solvändsgatan 3 C
214 57 Malmö

Jörgen Persson
Häradsgatan 29
431 42 Mölndal

Birgitta Lindh
Ankdammsgatan 42 XII
171 67 Solna

Henrik Andersson
Ryttaregatan 72
531 50 Lidköping

Lisa Svanström
Svanebäcksgatan 14
414 52 Göteborg

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

Benaulim Beach - Goa 4 dec 2005

Pustar nu ut i Goa vid en pool efter 14 tim. på nattåg. Det har blivit många härliga upplevelser och möten med indier. En veckas cykling på pittoreska byvägar nära havet med kokospalmer och risfält. Har beökt många tempel, varit på festivaler, åkt kanot i "backwaters", sett vilda elefanter i bergen där det odlas kaffe, te och kryddor. Kaotisk trafik men allt har gått bra så långt. Vår guide är toppen. Martin A hälsar också. Hälsningar Effe Andersson

Vietnam 13.11.05

Hej resvänner. En hälsning från en härlig resa i Vietnam. Från att ha seglat med en djonk och simmat i härligt vatten är vi nu uppe i bergen för fler äventyr. Hälsningar Marianne och Stig Billing.

Indien

En hälsning från Indien och Bangladesh. Vi har rest längs Ganges med världens resor och sett mycket från det heliga vattnet i Riskikesh till utflödet i Bangladesh. På vägen har vi hunnit med många sevärdheter, bl.a. Taj Mahal och andra världsarv. Nej vi såg ingen tiger i Sundarban men vi måste ändå konstatera att det bästa med vår Indienresa faktiskt var Bangladesh. Många hälsningar från Eva & Anders G, Ingrid I och flera nya medlemmar.

Antigua 051227

Hej! Har fixat en annorlunda jul i regnskogen hos min väninna Christine i Guatemala. Har ätit tamales, majscolvar med kalkon som julmat. Har besökt olika byar och sett pågående projekt. En dag vandrade vi i en nationalpark och badade i en sjö där. Åkte också över gränsen till Mexico. Nu vilar vi ut i gamla huvudstaden Antigua. Kram Kristina.

Detta fick absolut inte hända

Text och bild: Gunnar Andersson

Jag var ganska uppspelt på SGS-mötet i Åhus, för att jag några dagar tidigare fått ett fantastiskt erbjudande från mitt företag. Det är så att den Sverigeavdelning där jag arbetar, skall rationalisera för att öka lönsamheten. Man kom fram till att personalen skall minskas med 70 av nuvarande ca 380 anställda, mest i de områden där det gått dåligt rent ekonomiskt. I förhandlingarna krävde facken att alla, som har mindre än ett och ett halvt år kvar till pension och mer än 28 tjänsteår skall erbjudas arbetsbefriad tjänst med bibehållen lön plus ett avgångsvederlag. Detta gick arbetsgivaren med på.

När jag tänkt igenom erbjudandet konstaterade jag, att jag inte är klok om inte jag antar budet. Jag tänkte på vilka möjligheter jag nu hade att kunna resa hela året om, och inte som nu bara december, januari och februari. Då får jag möjlighet att utforska naturen på norra halvklotet under våren, sommaren och hösten.

Den 16 november och bara 13 dagar kvar att arbeta till semester och därefter inträder den arbetsfria tjänsten, och nu måste det ekonomiska redovisningen plockas fram, och alla kvalitetsdokument likaså, annars får jag göra det på min semester för hela redovisningen av alla papper för 2005 måste vara inne före årsskiftet. Jag kan ju inte kräva att min efterträdare, som utsågs för 2 dagar sedan och inte är så insatt i redovisningen av mina objekt skall klara det.

Denna dag uppstår lite problem med dieselleveranserna. Beställningen är placerad i Malmö medan transportledningen är i Stockholm. Att kunna ändra ett fel, är som att köra huvudet i väggen, det kan man kalla byråkrati på högsta nivå. Men med lite hjälpsamma människor, som i detta fallet en chaufför ordnade det sig. Snäll som man är så tänkte jag att jag skulle hjälpa honom lite med att ta emot slangen till påfyllningen uppe på tankbilen tre meter högt. När jag drog i slangen fram till påfyllningen tog jag ett steg upp på tankbilen nymålad och med årets första snö. Det var halt i nysnön, och så det gick som det gick, jag föll tre meter ned.

Efteråt tänker man, varför kröp jag inte ned på knä, då hade det troligtvis inte hänt, men man var väl rädd om byxorna och för att smutsa ner dem. Jag kom troligtvis ned med det högra benet först, benet höll, lårbenet höll, lårbenshalsen höll, men inte skålen i bäckenet, utan lårbenet gick in i bäckenet och spräckte det från höften till svanskotan med fruktansvärda smärtor som följd. Morfin i massor och fortfarande smärtor. Efter röntgen blev jag påsatt en bäckengördel för att fixera det skadade bäckenet, och man konstaterade också tre revbensfrakturer nederst på höger sida. På onsdagskvällen borrades det ett litet hål ett par cm nedanför knäet och sattes på vajer med 8 kg tyngd för att i spänn försöka dra benet i rätt läge, utan att skada några andra delar. Denna tyngd hade jag till fredag. Samma dag tyckte jag att jag

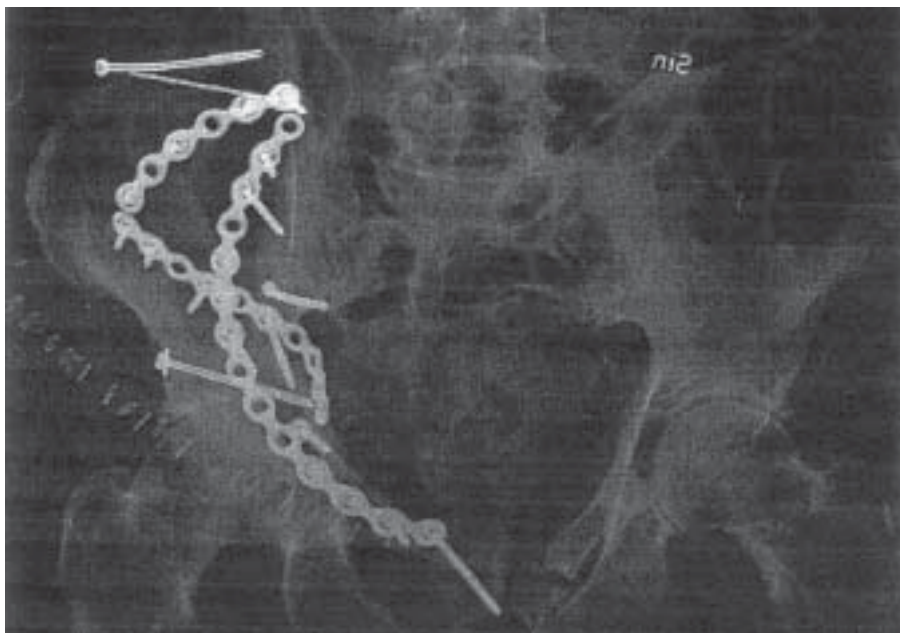
hade lite ont i mina handleder, det blev ny röntgen och det konstaterades en fraktur på vänster handled, en spricka i höger hand och en utgjutning i höger armbåge. Detta hade jag inte känt på grund av den oerhörda smärtan från höften. Så det blev gipsning.

Söndagen den 19 november flögs jag till Uppsala för operation dagen därpå. Det var en komplicerad operation, där Pelle Berg specialist på bäckenfrakturer fick fixera 7 bläck och 30 skruvar i mig. Så nu vet i fan om jag går igenom en flygplatskontroll utan anmärkning, för skruvarna är av rostfritt stål. Flyg tillbaka till Växjö på onsdagen, och åter till Ortopedavdelningen på Växjö lasarett, där den goda vården fortsatte. Jag kunde t.ex inte äta själv i början och flera som besökte mej den första veckan var inte säkra att jag skulle klara av det. Det hölls

till och med förbön för mig. För de som inte vet vad det är, så är det inte helt ovanligt att man i små församlingar ber för sina invånare som är i svår nöd.

Jag blev lite bättre efter en vecka. Men torsdagen den 30 november tillstötte hög feber som varade i en vecka. När stygnen skulle tas, började det spruta ur hålen och man konstaterade inflammation. Då beslöts det att öppna såret och lägga i penicillinplattor.

Den 20 december flyttades jag över till avdelningen för medicinsk rehabilitering, där max åldern är 65 år. För att komma hit hade jag kämpat länge. De ville skicka mig till långvården i Tingsryd, eftersom det är min hemkommun. Men i diskussioner med läkare på Växjö lasarett, var jag så förbannad, så jag sa, att det är bättre de beställer tid på bår-

Porträtt av Gunnar Andersson.

huset direkt. Efter någon dag kom beskedet, du skall till rehab i Växjö. I motsats till ortopedavdelningen, är här mycket personal och jag tyckte nästan det var i överflöd, innan jag fick veta förklaringen, att många patienter redan hade börjat sin julpermission.

Här är otroligt trevliga och ändamåls-enliga lokaler, så jag trivs här som fisken i vattnet. Men det beror också på trevlig personal. Sjukgymnasterna till exempel som vet precis vilken övning som stimulerar ljust den muskeln och alla framsteg får man beröm för och det ger ju en kick att fortsätta kämpa vidare. Men det kom mer problem för mig. Tredje dag jul fick jag en blodpropp i benet. Så det är bara för mig att kämpa vidare för att bli bra, och det kan ni ge er fan på att jag skall göra för jag har

mycket att kämpa för. Först och främst Astrid, denna underbara kvinna som under min sjukdomstid besökt mig fem dagar i veckan. Vad det betyder mycket för mig att ha en trofast vän i en sådan här svår kamp, som jag nu upplever.

Sen har jag fått erbjudande om att åka med till Nordkap och titta på fågelberg och till Nya Guinea för att leta paradisfåglar. Och så alla resor på norra halvklotet, såsom Sibirien, Alaska, Svalbard m.m. Så hoppas jag ju förstås att jag kan komma till vårmötet i Kalmar! För jag får säga som Inga, det bästa som hänt mig är SGS och Urshult bygdegille. Jag får väl hoppas att jag kan fortsätta dansa folkdans också.

Från sjukhusbädden den 29 december 2005.

En bok jag läst

Av Elof Dahl

Horisontdragning

– en reseberättelse av författaren och resenären Ove Allansson. Bokförlaget Prisma.

Hans nya bok Horisontdragning är en samling reseberättelser från världens alla hörn. Följ med på resor i kompassens alla riktningar med tåg, längs vägar och floder. Möt människor och miljöer, nya sociala, historiska och politiska verklig-

heter och framförallt dela resandets glädje och nyfikenhet.

Bli läsenär som Ove Allansson skriver. Hans sätt att bo under sina omfattande resor gör att han får mycket god kontakt med lokalbefolkningen. Hans berättelser stämmer väl överens med vårt sätt att resa inom SGS.

Läs boken och bli läsenär, som Ove Allansson uppmanar.

På två hjul i kokosnötternas land

Text och bild: Effe Andersson

Varför resa till Indien? Fattigt och eländigt och så löpa risken att bli magsjuk! Så reagerade någon när jag avslöjande mina resplaner.

En grå dag i mitten på november skedde utresan. Tre veckor fyllda av härliga upplevelser, möten med människor och även vilda djur. Det borde finnas doftande papper för att riktigt kunna förmedla känslan av en resa till Indien. Lukten av kryddor blandat med oset från små eldar utmed vägen där papper och bråte bränns med kokospalmblad har etsat sig kvar.

Indiska flickor i Ernakulam.

Resan börjar i delstaten Kerala vid Indiens sydspets. Från Arabiska havet i väster rullar kraftiga dyningar mot en kust med paradisiska ständer, förr kallad Malabarkusten. Här är undervattens-tömmarna förrådiska och tar varje år ett hundratal liv. Kusten har en lång historia. Hit kom romare, fenicier, araber, morer och under 1500-talet portugiser, fransmän och holländare. I hamnstäderna strålade världen samman för att handla ädelträ, elfenben, kryddor, gummi, kaffe och te och bjuda ut sina egna varor. Trivandrum med uppåt en miljon innevånare är huvudstad i Kerala, en delstat stor som Småland, men med en befolkning på hela 30 miljoner. Vår guide Rajiv får oss att trivas från första stund. Vi värdesätter hans goda humör och säregna skratt, så märkligt att han själv tycks skratta åt det. Hans stora kropp riktigt skakar av konvulsioner. Efter några dagar kallar vi honom ofta Father, för han är som en god pappa för oss. Under två decennier har han haft med svenskar att göra. När bussresan började kännas lång kunde han muntra upp oss med att t.ex. rabbla upp Stockholms tunnelbanestationer eller uttala Oxelösund på klingande svenska. Sverigebesöken har satt sina spår. Han talar också tamil, hindi och en engelska med en satsmelodi och betoning vi inte är vana vid.

För en dryg femhundra får vi köpt nya cyklar med pakethållare fram och bak.

Våra tre herrcyklar är robusta som arméns gamla tvåhjulingar och gjorda för att klara kollisioner med mindre elefanter.

Efter första dagens 40 km känns det som om akterpartiet behöver vila. Tidig eftermiddag når vi Varkala Beach och Top Hill Hotel. Här kan man få helkroppsmassage. Kroppen smörjs in med exotiska oljor och under 1 tim knådas varje liten muskel. En veritabel föryngningskur, tyvärr inte med långtidsverkan.

Att cykla på små byvägar nära havet gör att man kommer människor nära. Flera indier undrar med skräckblandad för-tjusning varför vi väljer att cykla. Och de av oss som använder cykelhjälmar väcker enorm uppmärksamhet. Antagligen är vi de enda i landet med så sär-egna vanor. Trafiken är intensiv. Senare i Kochi ser jag skolbarn i en rikshaw - litet avgasosande trehjuligt fordon med mopedmotor. I den lyckades man packa in ett dussintal flickor i tioårsåldern. Och den lilla lastbilen som körde om oss där ett tiotal män hänger som i klasar utefter sidan. Det finns vägskyltar med texten "Kör försiktigt - livet är dyrbart". Men det gäller att kunna läsa också.

Kerala ligger långt över Indiens genom-snitt med en läskunnighet på 98% och med en väl utbyggd skola och sjukvård. Mycket sägs bero på kommunistisk politik under decennier. Jordbruk med odlingar av kokosnötter, ris, kryddor, gummi, te och kaffe gör Kerala till en välmående delstat.

Fiskare ser över sina nät i Colva, Goa.

I många byar kan man se vad som är typiskt kvinnogöra; att tillverka rep av kokosnötsfibrer.

Dessa rep används för att "sy ihop" bord-läggningen vid båtbygge, till fisknät eller att surra gods på lastbilar.

Etappen fram till idylliska Coconut Palms har nära nog tagit knäcken på oss. Ombyggda f.d. rislador har blivit värds-hus med mycket charm. När skymningen sänkt sig berättar Rajiv om elefanter. De används i skogen för att dra fram timmerstockar, men även vid hinduiska tempelfester, då de smyckas. I trakten hade en skötare regelbundet låtit sin elefant få bada i floden. På vägen till arbetet i skogen passerar man skräddarens hus. Då vet elefanten att det van-kas godis i form av bananer. Men en dag hade husbonden bråk med hustrun och var vresig. När elefanten passerade schasade skräddaren iväg den. Det skulle han inte gjort om han vetat följderna. Efter nästa dags morgonbad fyllde elefanten snabeln med vatten och när

"Helig man" samlar allmosor inför tempelfesten.

skräddaren stack fram sitt huvud fick han en rejäl dusch. Man ska inte göra en elefant något förnär. Den har ett enastående minne och kan hämnas.

Vid ett annat tillfälle skulle höga ministrar från New Delhi besöka Kerala. Rajiv tillfrågades om det gick att få fram en elefant att visa upp. En vän till honom erbjöd sig att låna ut sin elefant och fick för detta en summa pengar för att köpa mat till djuret. Minst 150 kg gräs per dag går åt. Elefanten parkerades intill hotellet på kvällen inför morgondagens besök. Under natten blev Rajiv uppringd av upprörda människor. Djuret hade löpt amok och slitit upp hotellets alla växter med rötterna. Förklaringen kom

senare. Skötaren som fått pengarna hade istället gjort sig en glad aften på krogen.

Backwaters kallas det vattensystem med insjöar och kanaler sammanbundna som en labyrint. Vattenhyacinten importerades en gång från Sydamerika men växer nu ohämmat och hotar att täppa igen vattenvägar. I skymningen gör vi en tur i roddbåtar, som tyst stakas fram. Bara ljudet av skarvar, kråkor och klucket från relingen hörs. Kungsfiskaren trivs här och det finns gott om denna lilla blågrönskimrande skönhet.

Uppe i bergen i delstaten Karnataka är temperaturen behagligare. I skymningen far vi ut i en jeep i en nationalpark där det finns elefanter, tiger, hjortar och gaur. Några skolbussar med

skränande tonåringar är som kalvar på grönbete. Så vi befarar att alla djur skrämmts bort vid det här laget. Övriga blir desto större när vi hör hur det knakar i träden och fram kommer tre vilda elefanter. Vi bara står där förstummade och viskar hänfört.

Man dricker mycket te i Indien. Vi får titta närmare på tebuskar som klättrar utmed kullriga bergssidor. Här växer också kardemumma, en meterhög buske med små frukter i marknivå. Vi ser stora fält med ananas och utmed palmernas stammar klänger peppar.

Ett nyrenoverat värdshus drivet i familjeregi blir vårt nästa härbärge. Här finns en trädgård med en magnifik blomsterprakt, vacker utsikt mot blånande berg och till egendomen hör en stor kaffeplantage. För några av oss är det första gången vi ser kaffebuskar.

Efter en lång natts tågresa når vi Colva i delstaten Goa där vi kan koppla av vid den sköna poolen och låta reseminnena sjunka in, eller ta promenader utmed de långa vita sandstränderna med blått hav och gnistrande sol, kika på indier som badar fullt påklädda eller spana in mer

lättklädda turister. På morgonen sliter fiskare med att sjösätta sina båtar. Försäljare kastar sig över turister som intas att köpa tyger, smycken och krimskrams. Kanske lika bra att söka fristad på någon av strandens många serveringar och restauranger.

Det sista reseminnet är från en nattlig promenad i Bombay. Det är som att hamna i ett getingbo med kaotisk trafik, mycket människor. Den indiske mannen som vi stötte på utanför hotellet var väl orienterad om Skandinavians geografi och städer. Kanske borde han fått en medlemsinbjudan till SGS.

Dagar i yttersta Europa

Text och bild: Hans Malmgren

Vi blir stående, förundrade över anblicken av dessa jättelika, resta stenar som möter oss i dussintal härute på den karga, kyliga heden längst bort i väster på ön Lewis, på respektfullt avstånd från det skotska moderlandet. Stenarna i Callanish är kanske 5000 år gamla. Hur kom de hit? Varför till just denna ödsliga trakt, som ända in i vår tid är minst sagt glesbefolkad? Vi for förundrade vidare med lokalbussen mot Stornoway, öns huvudort.

STORNOWAY

Vi anländer till Stornoway

någon timma senare, men vi kommer redan samma dag att göra fler buss-

De resta jättarna i Callanish, Isle of Lewis.

utflykter från denna stad, som blomstrade av välmåga runt förra sekelskiftet då "silla gick till". Idag sover denna lilla intagande hamnstad sin vackraste Törnrosasömn, vaggad till sömns av diverse glesbygdstöd, som med stor sannolikhet vråker över öarna i väster, för att dessa inte skall avfolkas helt och hållet. Det är annars inte lätt för en utsocknes att förstå det välstånd som denna utmark utstrålar. Vad arbetar folk med, utöver bruket av sina magra jordlappar och sitt husbehovsfiske? Sannolikt är svaret av Norrlandskaraktär: utflyttade företag med glesbygdstöd och säsongsarbeten för att lindra långtidsarbetslösheten. Men vackert, rent, snyggt och välmående är det, hur man än uppnår dessa värden.

MRS BURNS OCH WILLEM

Vi hittar till vår lycka hem till Mrs Barbara Burns, som driver ett B&B i sin villa längs hamnpromenaden. Denna vitala amazonkvinna runt de 75 visar sig vara änka efter en ingenjör som flyttade till Stornoway någon gång på 40-talet, hittade sin Barbara och fick två söner som nu bor i Glasgow. Barbara, som är född härute har inga planer på att flytta till fastlandet även om vinterstormarna är svåra. Den storm som vi kallade Gudrun hem-sökte Hebriderna

strax innan den nådde Sverige och lämnade efter sig hundratals avslitna tak och stor annan förödelse.

Vi blir visade till vårt rum på övre våningen, lastar av våra ryggar och lämnar ganska omgående stället. På väg ut kommer en ung man fram och hälsar på oss. Det är Willem från Holland som bott hos Mrs Burns sedan augusti. Han ägnar sig åt att vandra runt öarna och systematiskt bestiga bergsmassiven, ett efter ett. Vi undrar hur han kan ha tid och möjlighet att leva detta liv?

Vi går ut och äter på en pub med dartkastande ungdomar. Då vi åter kommer ut på gatan möts vi av en rejält kyllig kvällsbris och vänder långsamt hemåt genom staden. Vi möter Willem, som vi sätter oss och språkar med. En lätt disharmonisk bild tonar fram kring en ung, lovande banktjänsteman som flyttat till Midlands från Holland för ett par år sedan för att arbeta i finanssektorn. Hälsan gick över styr och sedan i somras

Lokal variant av känt varumärke. Stornoway

lever han alltså hos Mrs Burns där han försöker återfinna sina krafter genom att beta av så många berg som möjligt. Vi undrar hur han kan överleva.

KVÄLL I STORNOWAY

Vi vandrar tankfulla ytterligare en runda i den lilla staden. Gatubelysningen tänds och pubarna lever upp, som överallt i

Förlöst fordon i Port Ness

öriket. Vi tar oss en stilla lager och försöker smälta våra upplevelser.

PORT OF NESS

Dagen därpå är det åter växlande molnighet och en kylig nordan gör sig påmind. Vi tar lokalbussen mot Port Ness, den nordligaste utposten av Lewis, av ren nyfikenhet. Vi färdas över trädlösa vidder och oändliga hedar med små blänkande vattenspeglar. Här och där en samling ulliga får men ytterst få mänskliga spår i övrigt. Föraren talar med alla passagerare som stiger av eller på i orter som knappt är utmärkta på kartan; alla känner alla och därför kan inget ont

hända, möjligen att bussföraren somnar vid ratten. Å andra sidan pratar han ju för det mesta. Framme i Port Ness, spektakulärt beläget högt ovan havet vid nordvästkusten, är vi ensamma kvar ombord. Föraren frågar om vi har något emot att han äter lunch med sin fru som jobbar på ett dagis någonstans i grannskapet. Han skall återkomma om 20 minuter och råder oss att lämna bagaget på bussen och ta en promenad till hamnen under tiden. Det gör vi, upplever för en liten stund en lätt upprörd Atlanten. Så återvänder vi med samma buss och förare mot Stornoway. Denne fortsätter att språka, på gaeliska, med samtliga på- och avstigare under hela returresan.

MOT ULLAPOOL

Dagarna går och vi finner innehåll i varje minut som vi vistas i Stornoway. Vi besöker fiskeri- och hembygdsmuseer, äter oss igenom matställena, vandrar genom gränderna och utforskar marknader och lustiga små butiker. Vi umgås med Barbara och Willem och löser den oundvikliga färjebiljetten till Ullapool på "fastlandet", nästan tre timmar österut. Dagen kommer då vi stående på Caledonian MacBrayne's övre däck vinkar i riktning mot Barbara Burns på hamnpromenaden. Hon ser oss inte men det kändes ändå riktigt. Resan hade tagit en ny vändning. Vi var på väg hem, men ville tillbaka. Någon gång i framtiden... Hyra en liten stuga, kanske?

Bhutan – ett kungarike bland molnen

Text: Ulla Johansson

En resa till Bhutan? Ja, nog fanns det på min önskelista. Men hade inte Anita bestämt sig och tjatat på mig så hade den nog inte blivit av.

I januari fanns två förslag, resa i mars eller i april. Egentligen vore det ju bättre att vara borta från Sverige i mars. Men i mars hade jag min brutna arm fortfarande spjälad. Så det blev april. Resan gick via London och Calcutta till Bhutan. Landet är inte så stort, 46.000 km² och har knappt en miljon invånare. Ett Asiens Schweiz med vita bergstoppar, trodde jag! Men de vita topparna dölde sig i moln. ”Ett kungarike bland molnen”, stod det på en turistplansch. En bättre beskrivning, moln var det gott om. Med från Sverige hade vi färdledare Karin, som tidigare bott i Bhutan. I Paro mötte en leende lokalguide, Pasang och ett frodigt land med gröna berg och breda dalar. På vindlande smala vägar åkte vi till Thimpu, landets huvudstad. En riktig stad med gator, trafik och hus. Men vilka hus! Vägar av stampad lera, snirkliga fönster och målade dekorationer. Tjusigt! Rätt bra hotell hade vi hela tiden. Första dagarna gjorde vi sightseeing i Thimpu. Under en promenad följde vi ljud av trummor och horn och kom till ett Buddatempel, där man firade ”fudja”, en religiös fest. Folk hade sina traditionella dräkter, munkarna bar vinröda kåpor. De läste böner till horn, klockklang och trummor. Vi vandrade runt helgedomen. Vänliga leenden och uppskattning mötte oss. Bhutans traditionella klädsel kallas Gho och Kira. Gho, mansdräkten, är en kolt med knä-kort kjol och knästrumpor. Kira, kvinnodräkten, består av fotsid klänning

och en kort jacka. Färgerna varierar.

Vi besökte textilmuseum, sjukhus (för traditionell medicin tibetansk stil) och Takin Zoo, där det get-gnu-liknande djuret takin finns. En eftermiddag fick vi se folkdanser och maskdanser på dansakademin i stan och en kväll var vi hembjudna till Sönam, en färgstark kvinna som driver turistbyrån Rainbow-tour.

Resan österut i landet blev än mer svindlande. Smala vägar går på hyllor i bergen, med djupa stup och branter nedanför. De avlägsna Himalajatopparna på 6-7000 meter med evig snö såg vi bara någon skymt av. Här i det inre var bergen gröna med frodig vegetation. Rhododendron blommade här och där med röda, rosa, vita eller gula blommor. Kameliör och andra blommor lyste också upp grönskan. På högre höjd runt passen på dryga 3000 meter växte barrskog, träd med decimeterlånga barr, ibland draperade med grå hänglav.

Att bygga dessa vägar var inte lätt och indiska vägarbetare kämpade med att förbättra dem.

Bhutan var i forna tider uppdelat i provinser, som var och en styrdes från en Dzong, en jättefästning. Dessa väldiga borgar, som nu delvis är tempel och kloster, finns kvar. Deras styresmän är numera underställda kungen. Vi besökte den största, Punakha, som en gång varit huvudstad. Numera tjänstgör Punakha som vinterhuvudstad, eftersom klimatet i Punakhadalen är mildare än i Thimpu.

På de smala bergsvägarna gick det inte att köra fort, så det var nästan mörkt då vi nådde Trongsa, där vi inkvarterades på ett nybyggt fint hotell med magnifik

vy över berg och dalar och Trongsa Dzong. En tjusig, ödlig plats. Trongsa Dzong var också en väldig byggnad med borggårdar tinnar och torn. Därutanför tränade koltklädda män pilbågsytte mot en måltavla 140 meter bort. Fantastiskt nog kunde de ofta träffa den lilla måltavlan. I vaktornet 1000 trappsteg (tror jag!) ovanför borgen bodde en munk som suttit i sitt rum och mediterat i 16 år! Vi fick komma in till en annan munk som försåg oss med amuletter för lycklig framtid. Resten av dagen snirklade vi på vackra men lite kusliga bergsvägar, över höga pass till Bumthang, nästa provins. Här bodde vi i småstugor ett par dagar och gjorde utfärder med buss och till fots. Till fots var jobbigt, för det gick oftast brant uppåt. Besök i en bondgård och en skola var mest intressant. Bondgården, stor och pampig, omgiven av blommande äppelträd var förbluffande enkel, närmast primitiv inuti, men folk översvallande vänliga. Skolan var imponerande. Där gick 300 elever, de hade skoluniform, d.v.s. gho och kira. På morgonen ställde de alla upp på skolgården, läste böner, sjöng, hissade flaggan och tågade sedan i mer eller mindre ordning in i salarna. Barnen lär engelska från första skolåret, jämsides med dzonka, landets huvudspråk. Engelska blir senare undervisningsspråket. Jag fick en lärobok i dzonka och en i engelska. Tyvärr avkortades vår vistelse i Bumthang och vi återvände till Thimpu. Där besökte vi hantverkare, träsnidare, papperstillverkare och silversmeder. Åtta av gruppens tolv medlemmar startade en 4-dagars bergsvandring, dessvärre i regnigt väder. Resten, fyra tanter, stannade ytterligare ett par dagar i Thimpu, besökte botaniska trädgården,

diverse tempel, ett privathus och gjorde en heldags utfärd till Tango-klostret. Det låg högt uppe på ett berg, så vi fick vandra/klättra ett par timmar.

Ännu en dal, Haa-dalen i nordväst, slingrade vi oss in i. En leende dal med små byar och gårdar. Överallt vinkade glada barn åt oss.

Över ett 3888 meter högt pass kom vi sen till Parodalen där vi ett par dagar bodde på ett vackert hotell – ett f.d. ministerpalats – och gjorde en äventyrlig utfärd till Taksang klostret – Tigers Nest – på en bergstopp. Dit upp red vi på små sega hästar. Jag var livrädd att falla av.

Men upp kom vi och ner kunde vi gå på egna ben. Skönt! Klostret däruppe låg på en hylla med 800 meter lodrätt stup under. De har smak för branter, bhutaneserna!

Sista kvällen i Bhutan var vi bjudna på ”stenbad”, d.v.s. bad i kar där vattnet uppvärmts med heta stenar och en traditionell bhutanesisk middag i en bondgård. Där satt vi på golvet tillsammans med husets folk. Stora grytor med ris, grönsaksstuvningar – ofta starka – stod på golvet och maten äts ur flätade korgar, gästerna med gafflar, husets folk med fingrarna.

Tråkigt nog fick vi sen lov att lämna detta säregna vänliga bergsfolk och resa till Calcutta i Indien.

Två dagar där var en mardröm av hetta, dålig luft, smuts, fattigdom, folkmyller och trafik. Hotellet var dessutom dåligt. Behållningen var nog besök på Moder Teresas barnhem. Calcutta har gröna parker och vackra byggnader från brittisk tid, men huvudintrycket var beklämmande. Det var skönt att få åka därifrån och hemåt.

Men Bhutan tänker jag på med längtan. Ett kungarike bland molnen!

Möte med Fidel

Text och bild: Kristina Bergman och Eric Skoog

Kuba har stått långt upp på listan i flera år. Gjorde ett försök för några år sedan, men då blev resan inställd. Denna gång valde vi att åka på egen hand med kort varsel. Köpte en reguljärbiljett på nätet och fixade turistvisa snabbt och lätt. Huvudsaken var egentligen att hinna dit medan Fidel fortfarande var i livet. Och vi hann och fick till och med "träffa" honom.

Att åka på egen hand var lättare än vi trodde. Transporter fixade sig på ett eller annat sätt. Fanns det ingen buss gällde det att förhandla med en taxichaufför för egen transport. Annars gick det bra att hyra cykel eller motorcykel. Boendet var ännu mer lättfixat. De slogs om oss! Vi valde att bo i familj (på små familjepensionat) hela tiden, vilket blev mycket lyckat. Det är ett bra sätt att komma i kontakt med det kubanska folket och också ett trevligt sätt att bo. Standarden var utmärkt och vi valde ofta att äta hos våra familjer också. Maten ja. Hade väl tänkt oss att någon gourmetresa skulle det inte bli, här gällde det bara att överleva. Vi tog fel. För med mesta fick vi jättebra mat, långt över förväntan. Dock med en viss nervositet. De stackars familjerna som hade förmånen att hyra ut rum var hårt kontrollerade. Fisk och skaldjur skulle inte serveras privat utan det var reserverat för restauranter och för export. Men våra familjer gjorde undantag. Skulle någon kontrollant dyka upp (vi hade en på

På revolutionsplatsen i väntan på Fidel.

gång vid ett tillfälle) hade vi reservplaner; hummern skulle gömmas undan. För vi frossade faktiskt i hummer och räkor. Andra konstiga regler var att cyklar inte fick hyras ut p g a att alla extrainkomster skulle redovisas och det skedde väl inte. Turistvalutan, pesos convertibles, var mycket åtråvärd. Dollarn har spelat ut sin roll och man straffas med en växlingsavgift på 10 % om man skulle växla dollar till turistvaluta. Därför hade vi euro med oss.

Turister fanns det egentligen inte så många. Visst såg vi turister i gamla Havana, men runt omkring i landet var det begränsat. Kuba har sex världsarv

och vi besökte några stycken. Sedan finns det några andra "måsten". Hemingways bar "La bodeguita del medio", nattklubben Tropicana etc.

Den senare hade vi tänkt besöka sista kvällen, men vi valde Fidel, (alla säger så), istället. Sent omsider fick vi reda på av en taxichaufför att Fidel skulle hålla möte på Revolutionsplatsen för han hade besök av Venezuelas president Hugo Chavez. Vi promenerade mot nya Havanna och anslöt till massorna och försåg oss med en kubansk och en venezuelansk flagga att vifta med. Sociala organisationer, flottan, studenter, militären ... alla marscherade mot platsen. Det var en fantastisk upplevelse att se detta folkliv och prata med folk. För människor kom fram och pratade och ville gärna bli fotograferade. Mängder av folk bussades dit och till slut var vi över 200 000 personer som väntade och väntade. Och så kom han i sin gröna uniform. Visserligen såg vi bara en prick långt borta, säkerheten var stor kring honom. Men vi hörde och såg honom på videoskärm. Han är "still going strong" kan vi meddela. Fidel är en stor retoriker med ett kraftfullt kroppsspråk och en bestämd och kraftig röst. Han höll på i flera timmar och slutade först efter midnatt, men vi gav väl upp vid 22-tiden efter att ha varit ca fyra timmar på Revolutionsplatsen.

Vi missade därför president Chavez. Och vad sa Fidel då? "Ingen kan stoppa Latinamerika och Karibiens ljusa framtid." Han välkomnar Chavez och Morales (Bolivias nya president) segrar i sina respektive länder och pratar mycket om det påbörjade samarbetet. Venezuela liksom

Bolivia skall utrota analfabetismen och höja standarden på sjukvården med kubansk hjälp. Hjälpinsatser är skickade redan. Naturligtvis delades det ut kängor till den mäktige grannen USA. Vi hade också i början av vår resa stoppats av en protestmarsch mot USA, där uppskattningsvis en miljon människor vandrade iväg med Fidel i spetsen och med ett avstängt Havanna som följd.

Gammal revolutionär i Havanna.

Den kubanska sjukvården är ju känd för sin höga standard så den måste man ju testa. Fick en parasitsjukdom och började oroa mig över elektrolytbalansen efter 24 timmar. Bäst att kalla på läkare. Familjen skötte om mig och kallade på en bekant. Fick terapi och utmärkt kontroll och uppföljning. Inget alls att klaga på. Priset var också mycket rimligt. Blev snabbt frisk och lämnade familjen för att åka vidare med tårdränkta ögon efter fem dygn.

Kuba är ett intressant och annorlunda land att besöka. Åsikterna om Fidel varierar, men den store ledaren är han. Man vet väl inte om något annat. Han har hängt med i snart 50 år som Kubas ledare. Överallt ser man slagord och bilder. Men bilderna av Che är vanligare än bilderna på Fidel. Che är ett helgon.

Även om Fidel håller några år till undrar man; vad händer sedan?

Resemästarens sidor

SGS-RESOR

Libyen

3/9-24/9 2006

Angola

20/4-3/5 2006

Baltikum

10-22/8 2006

Polen

8-17/9 2006

Turkiet

3-24/9 2006

Transsibiriska Järnvägen

Aug-sept 2006

Mekongfloden

15/10-14/11 2006

Indien - en volontärresa

Feb-mars 2007

Rumänien

Sept 2007

LÄNGS MED MEKONGFLODEN

Tid: 15 oktober - 14 november 2006

Färdledare: Magnus Andersson

Preliminärt pris: 40.000 kronor

Beställning av program och bokning: Gränslösa resor, Lotta Borgiel,
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker, tel 0151-209 00 (må-fre 09.00-15.00),
e-post lotta@granslosaresor.se

Resan är producerad av Magnus Andersson Expeditions
i samarbete med Gränslösa Resor.

Läs mer i tidigare Briefing.

Några få
platser kvar.
1 bokningsdag
21 mars.

PIONJÄRSRESA TILL ANGOLA MED SGS VÅREN 2006

För drygt 40 år sedan var Angola pärlan i det portugisiska kolonialimperiet och en populär destination för välbärgade västerlänningar. Både flygplan och lyxkryssare anlände till Luanda som var Portugals viktigaste afrikanska besittning, ett Rio de Janeiro i miniformat. Strandpromenaden var fylld av restauranger där man kunde njuta av det lokala ölet och äta vällagade skaldjur. Kanske man diskuterade priser på guld, elfenben och diamanter. Andra berättade om sina safariupplevelser i någon av de djurrika nationalparker som nyligen inrättats. Angola var en blomstrande koloni med enorma naturtillgångar och fantastiska förutsättningar för jordbruk. På 1960-talet var landet en av världens största kaffeproducenter och det mesta kunde odlas med god avkastning i högländernas bördiga jordar.

I början på 1960-talet tog festen slut, åtminstone för västerlänningarna. MPLA (Folk-rörelsen för Angolas befrielse) tog upp kampen mot kolonialsystemet och lyckades bilda en självständig republik 1975. Sen dess har interna konflikter och krig med grannländerna härjat Angola ända fram till 2002 då ett fredsavtal med Unitarebellerna kunde undertecknas. Unita accepterade då att avväpnas och omvandlas till ett politiskt parti. Den långa vägen att återuppbygga nationen hade inletts. Idag råder fred i Angola och säkerheten har återställts i landet utom i Cabindaenklaven längst upp i norr. Cabindaenklaven hör till Angola men är separerad från moderlandet av Kongo som har en landkorridor.

Regeringen försöker nu få igång turistindustrin som legat i malpåse i nästan ett halvsekel och problemet är för närvarande den sönderslagna infrastrukturen. Dåliga vägar och raserade järnvägsförbindelser är en del av landets problem. Därför har flygtransporterna fått allt större betydelse. Luanda och några andra större städer har nu fungerande hotell och några av de klassiska nationalparkerna som tömts på storvilt av olika gerillarörelser har börjat restaureras. Man flyger till och med in elefanter, noshörningar och olika slags antiloper. Den forna fienden Sydafrika är i hög grad engagerad i uppbyggnadsarbetet. Angola har en enorm turistpotential men ännu befinner sig landet bara i startgroparna.

Vi har nu på grund av våra speciella kontakter möjlighet att vara först på plan innan turismen börjar ta fart. Med hjälp av Martin Rosén, som varit pressattaché vid svenska ambassaden i Luanda i många år, har vi utformat denna resa. Vi får uppleva en del av Afrika som är okänt för de flesta västerlänningar och som präglats av det portugisiska kolonialarvet. Martin Rosén var nyligen i Angola som sakkunnig för en svensk näringslivsdelegation under ledning av Ulrika Messing. Hans kontakter i landet kommer att bidra till att ge oss intressanta reseupplevelser. Resan inleds redan i Stockholm, med en informationsdag om Angola. Syftet är att lära känna landet och få en bakgrund till den moderna politiska historien.

Färdledare: Vi reser med den erfarne färdledaren och Afrikakännaren Sven-Olof Einarsson.

Tid: 20/4-3/5 2006

Deltagarantal: minst 10-max 15

Preliminärt pris: 35.800 SEK

Enkelrumstillägg: 2.600 SEK

Resans pris är baserat på en USD kurs på 7:00

Gradering: Resan kan genomföras av de flesta. Några transporter på dålig väg. Kortare vandringar. Reviderat och förbättrat program kan erhållas från Äventyrsresor. Hornsgatan 110, 117 26 Stockholm. Tel. 08-55 60 69 08. Fax. 08-55 60 69 14

Platser kvar

FÖLJ MED SGS TILL POLEN

I första halvan av september 2006 reser vi till vårt stora grannland i söder. Vi besöker främst landets intressanta södra och östra delar som även har det mest spännande och omväxlande landskapet. Så nära men ändå så annorlunda, fortfarande är häst och vagn en daglig syn på landsbygden. Syftet med resan är att få en bred bild av Polen och av den anledningen besöker vi platser på temat kultur, natur och miljö, får historiska tillbakablickar och möter människor i ett alltmer västerländskt samhälle.

Dag 1

Vi flyger från Stockholm respektive Köpenhamn till Krakow i södra Polen. Eftermiddagsbesök i Krakow, Bl a kungaborgen Wawel. Middag i Gamla stan.

Dag 2

Dagen har ett judiskt tema. Vi besöker Krakows judiska kvarter (kazimiriz) och de ökända förintelselägren Auschwitz och Birkenau. På kvällen blir det kletzmer-musik på "klezmer-Hois".

Dag 3

Vi besöker den välkända saltgruvan i Wieliczka, gör ett guidat besök inne i industristaden Nowa Huta och avslutar dagen i de gamla delarna av Krakow (Mariakyrkan och Klädeshallen).

Dag 4-5

Vi tillbringar två dagar i de vackra Karpaterna - gränsbergen i söder - och njuter av ett storslaget landskap och intressant natur och kultur. Bl a en forsfärd längs floden Dunajec.

Dag 6

Därefter far vi norrut mot Warszawa. På vägen dit stannar vi till vid det katolska, religiösa centrat Jasna Gora i Czestochowa och tittar på "den svarta madonnan" samt besöker det gigantiska brunkolsbrottet i Belchatow.

Dag 7

Vi bor i Warszawa och besöker huvudstaden med dess vackra byggnader under en dag: Kulturpalatset, Gamla stan, domkyrkan etc. Möjligheter till shopping. Musik-afton avslutar dagen.

Dag 8-9

De sista två dagarna tillbringas vi i östra Polen med besök i välkända Bialowiczaskogen. Har vi tur får vi se den europeiska bisonoxen, som hos oss kallas visent. En annan höjdpunkt är besöket i någon gammal, ryskinspirerad by med den rysk-ortodoxa kyrkan i centrum. Här tycks det som om tiden stått stilla i över hundra år! Har vi tur blir vi kanske inbjudna på besök i de gamla husen!

Dag 10

Vi återvänder till Stockholm resp Köpenhamn med flyg från Warszawa.

Preliminärt datum: 8-17 september 2006

Prisidé: 14.900 SEK

Minimum 10 och max 15 deltagare

Färdledare: Thomas Johnsson

Resan arrangeras av Äventyrsresor.

Frågor besvaras av Peter Hunger på Äventyrsresor, tel: 08-55 60 69 02

*Platser kvar
anmälan senast
29/5 2006*

LIBYEN

En grupp reste till Libyen 30 jan 2006.

ÖSTRA TURKIET

Första gruppen är hemma och mycket nöjda. Därför upprepar vi resan så att flera SGS:are får chansen att uppleva denna vackra, okända och på kultur och historia så rika region.

Det blir en kontrasternas resa. Vi börjar i den moderna metropolen Istanbul, flyger till det gröna, frodiga Trabzon vid Svarta havskusten och följer vägarna i öst längs gränsen mot Georgien, Armenien och Iran. Under vår resa ser vi inte bara hur landskapet skiftar, utan även människors levnadssätt och traditioner är olika i olika delar av landet. Vi fortsätter upp på den karga högplatån, besöker bland annat ruinstaden Ani, Armeniens gamla huvudstad och en av de mest stämningsmättade historiska platserna i Turkiet. På vägen till saltsjön Van passerar vi Turkiets högsta berg, Ararat, där Noaks ark sägs ha strandat. I staden Hassankeyf vid Tigris är vi

gäster hos polis-
mästaren, vän till
vår färdledare
Raija Öhrstedt
och Mustafa.
Mustafa är vår
chaufför, men
äger företaget vi
samarbetar med
och har arbetat
som guide, så
han blir därför
mycket mer än
en chaufför. Som

sedan bjuder övernattar vi på taket. Hassankeyf som var en viktig omlastningsstation längs sidenvägen har varit bebott i över tio tusen år, men kommer snart att försvinna under tigrisdammens vatten. Vi vänder västerut och passerar kurdernas huvudstad Diyarbakir. Ovanför staden Malatya reser sig Nemrutberget. Med buss klättrar vi upp för berget till toppen där kung Antiochos I Theos lät uppföra väldiga stenhuvuden till avbild av sig själv och landes främsta gudar. Resan slutar i Kappadokien i centrala Anatolien där sagolika klippformationer gömmer bosättningar och underjordiska städer.

Datum: 3-24 september 2006 (22 dagar)

Beräknat pris: 23.400 kr (USD 1 = SEK 7,50) 24.400 (USD 1 = SEK 8.00)

Antal deltagare: 8-10

Beställning av program och bokning görs hos:

Gränslösa Resor

Marsjö Hvilan

643 94 Vingåker

Tel: 0151-209 00 (09.00-15.00)

e-post: lotta@granslosaresor.se

www.granslosaresor.se

*Platser kvar
anmälan senast
22/6 2006*

RUMÄNIEN (MED TRANSYLVANIEN)

Vi tar oss runt i ett landskap präglad av myterna om Dracula och en medeltida anda som är svår att finna någon annanstans i Europa. Både hans välbevarade medeltida hemstad och borgen i Bran besöks. Vi gör korta vandringar genom täta skogar, bland böljande alpängar och beskådar dramatiska bergsmassiv. Här finns Europas största bestånd av rovdjur, vilket gör att vi kanske får se björn och varg eller i alla fall deras spår.

Vår resa kantas av möten med den transylvanska befolkningen och deras kultur. I denna undanskymda del av Europa är häst och vagn fortfarande ett vanligt sätt att ta sig fram. Ängarna slås fortfarande med hjälp av lie och potatisen plockas för hand. Bebyggelsen i de små byarna är medeltida och invånarna nyfiket välkomnande. Vi möter dem i deras vardag av fårskötsel, osttillverkning och småskaligt jordbruk och har möjligheten att bo hemma hos några av familjerna.

Program till sommaren

Förslag till resedatum är september 2007.

Äventyrsresor: tel. 08-55 60 69 02.

I National Geographic Sverige nr 7 fanns 18 sidor med text och bilder om Rumänien och Csangofolket.

Många anmälde intresse vid höstmötet i Åhus.

Se kommande Briefing.

TRANSSIBIRISKA JÄRNVÄGEN

Vladivostok-Nordkorea-Transsibiriska Järnvägen.

Vi avreser från Stockholm på kvällen den 21 augusti och måste, som med alla vidareflyg övernatta i St Petersburg. Efter ankomst till Vladivostok, en tidigare för alla slutna stad, men numera en mycket betydande hamnstad gör vi rundturer i staden och besöker landsbygden där vi äter lunch och bor hos en bonde.

Färden går vidare till också nu tämligen "stängda" Nordkorea. Har emellertid haft möjligheten att besöka landet och dess många sevärdheter, synnerligen vackert dekorerad tunnelbana, spännande och påkostade museer, skolbarnens palats med dans och musik samt sist men inte minst två byggnader med vardera 100 resp. 200 rum, fyllda med gåvor från hela världen till nuvarande presidenten och hans far. För vanligt folk finns det inga bussar... Efter en annorlunda vecka i detta land återvänder vi via Vladivostok, flyg endast en gång/vecka, för att fara med den ursprungliga Transsibiriska järnvägen till Irkutsk. Vi far genom ett landskap med enorma berg- och skogsområden och får en glimt av fjärran liggande sibiriska byar, bortglömda av politikerna i Moskva. Vi vandrar runt i Irkutsk, tidigare en

förvisningsstad för oliktankande, med gamla vackra trähus m.m. en av dagarna tar vi bussen till Litvianka, vid Bajkalsjön och tar en båttur på världens djupaste sjö samt äter Omul en fisk som endast finns här.

På hemresan måste vi åter göra ett upphåll i St Petersburg, då vi kan fara in till centrum, där det finns mycket att se.

Teknisk arrangör: Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå, 08-411 49 80

Är du intresserad? Kontakta: Margot Lindeson, tel 08-18 85 38,
e-post:lindeson.travel@swipnet.se

Bekräftade flygtider samt resans totalpris, se kommande Briefing.

NORRA BALTIKUM

Lettland-Ryssland-Estland 10-22 augusti 2006. Den grupp som reste med Pär Lindström i Baltikum i juni 2005 tyckte det var så trevligt att resa tillsammans att de bad Pär ordna en resa till. Denna resa kommer att utgå den 10 augusti från Karlshamn. Man börjar med att studera området i Lettland som tidigare SGS-grupper ej besökt kring Kurlands nordspets, både adelspalats och naturområden, man kommer att se lite grundligare på Riga och man besöker den omfattande katolska festivalen i Aglona den 15 augusti. Därefter besöker man de gamla klostren i ryska Pskov och Pejtzjora/Petseri. Slutligen reser man genom sydöstra Estland och den gamla svenska staden Narva, innan man tar båten från Tallin för att anlända till Stockholm. den 22 augusti på förmiddagen. Denna resa görs på uppdrag av deltagarna i SGS-resan i Baltikum 2005. Men alla kan inte följa med, så deltagarna i tidigare baltikumresor kommer att erbjudas plats. Kanske blir det även plats för några nya SGS:are. Annars kommer resan att upprepas samma tid 2007.

Upplysningar: se www.balticbooks.se eller ring Pär Lindström: 0470-740808

FÖRSLAG TILL RESOR

INDIEN - EN VOLONTÄRRESA

På höstmötet föddes idén att göra en lite annorlunda SGS-resa till Rajasthan eller Himichal Pradesh i Indien. Lotta Borgiel har kontakt med en indier som brinner för både bistånd och turism. Parar vi ihop dessa ingredienser är resultatet en 4-veckors resa där du under cirka halva tiden hjälper till i t.ex. barnomsorgen eller på en skola. Den andra halvan ägnar du åt att lära dig mer om Indien. Det blir föreläsningar om Indiens kultur, historia och religion. Varje dag finns möjlighet att ta lektioner i hindi eller yoga och självklart lär vi oss laga indisk mat. På helgerna gör vi en vandring, en kamelsafari, en sightseeingtur eller liknande. Några nätter bor vi hemma hos en indisk familj.

Vad kan man uträtta på så kort tid frågar du dig säkert. Vi utträttar inga underverk på några veckor, men det faktum att utländska besökare finns i skolorna, barnhemmen etc gör t.ex. att lärare och personal kommer dit, något som annars inte är självklart, myndigheterna uppmärksammar verksamheten mer, skolmaterial finns etc. Vår närvaro får ringar på vattnet. Den kommer också att påverka och förhoppningsvis berika både oss och dem vi möter.

Är du intresserad är du välkommen att kontakta Lotta Borgiel och du får gärna ha önskemål om tidpunkt. Resan går preliminärt i feb/mars 2007. Pris ännu ej fastställt.

Intresseanmälan till:

Gränslösa Resor

Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Tel: 0151-209 00 (kl 09.00-15.00)

E-post: lotta@granslosaresor.se

Trots att intresselistan vid höstmötet i Åhus lades fram sent hade flera medlemmar antecknat sig.

UKRAINA - GAMMALSVENSKBYN

Gammalsvenskby (ryska Starasjvedskaja), förr en by i Ukraina vid Dnepr, ca 100 kilometer från mynningen. Byn grundades av de flera hundra mer eller mindre livegna svenskättlingar som 1781 tvångsförflyttades från Dagö i Estland. De livnärde sig av jordbruk, boskapsskötsel och delvis fiske. En del återvände till Sverige 1929 (Bonniers lexikon) Efter att Tage Brolin vid höstmötet berättat om sina 17 resor till svenskbyn samt visat bilder och video ökade antalet namn på den utlagda intresselistan snabbt och slutade med 19 namn.

En resa i Vikingarnas Ukraina skulle kunna innehålla någon dags uppehåll i Gammalsvenskbyn, förhoppningsvis då Brolin är där.

BHUTAN

Utdrag ur dagboken från resan i september 1982: "På vägen mot norr slingrar sig stigen till en början genom en tät Bauer-skog beväxt med lavar- en del som lianer vajande för vinden. En del träd är betäckta med mossa. Växtligheten glesnar mer och mer. Vi passerar först en bhutanesisk militärförläggning med familjer och strax därefter en indisk utan familjer. Strax före lägerplatsen den tredje dagen öppnar sig en dal i vars fond det mäktiga Chomo Lhari med sina jöklar tronar. Berget är 7314

meter och är ett av de få i Bhutan som bestigits. Det var en indisk-bhutansk expedition som erövrade toppen i april 1970. Från lägret hade vi också utsikt mot den nålformade bergstoppen som har tre olika namn. Det vanligaste är Juchu Drake även om den på kartan har namnet Kungphi-Gang- Chomo Lhari, som vi sett tidigare, kallas även de tre systerrarnas berg.”

Trots att bland andra Äventyrsresor och Läs och Res under mer än 20 år arrangerat resor till Bhutan samlade en i sista minuten utlagd intresselista vid årsmötet 2005 sju namn.

Föreningen undersöker om man tillsammans med Bhutanföreningen kan arrangera en resa till Bhutan. Eventuellt april 2007.

”Världen har fyra hörn. Det är USA,
Ryssland, Kina och Kanarieöarna.”

Jens, 7 år

Något att tänka på för resande SGS:are!!!

Citat hämtat ur boken ”Gud som haver barnen kär har du någon ull” av
Mark Levengood och Unni Lindell.

Iran 2006

Under temat *Gårdagens Persien och dagens Iran* besöker vi bl.a. städerna Teheran, Yazd, Shiraz, Isfahan, Kaschan och Qum. Resan bjuder på storstäder och byar, historiska sevärdheter och naturupplevelser samt överallt möten med människor.

Vårresan går 8-22 april.

Höstresan går 9-23 september.

Priset är 19 800 kr.

Reseledare blir Lars Haller med stora erfarenheter av landet.

Mattor, mullor och moskéer och mycket annat får du se här.

Ring eller skriv så skickar vi ytterligare information.

Blekinge Orientresor

Lars och Gunnel Haller
Spårgatan 1, 371 33 KARLSKRONA
Tel&Fax: 0455/243 07
E-post: lars.haller@telia.com

*Glöm inte bort att
anmäla er till
årsmötet och
veckoslutsträffen!*

Himalayas höjder!

Nu åker vi till Himalaya igen. Specialresor till både Bhutan och Indiens pärla Sikkim är på gång.

På vårmötet i Kalmar berättar vi mycket mer.

Vi ses!

 Äventyrsresor

Tel: 08-5560 69 00 | Hornsgatan 110, 117 26 Stockholm | www.aventuretravel.se